

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Собко Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 29 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“

Київ
6 грудня 2022 року
№ 181-3(I)/2022

Справа № 3-100/2022(229/22)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенко Віктор Васильович (голова засідання),
Завгородня Ірина Миколаївна (доповідач),
Петришин Олександр Віталійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Собко Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 29 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Собко О.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 8, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини першої статті 29 Закону

України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон), який застосовано в остаточному судовому рішенні в її справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного цивільного суду від 24 травня 2022 року.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 29 Закону Фонд гарантування вкладів фізичних осіб набуває прав кредитора банку «на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку (включаючи пункти 3–5 частини другої статті 27 цього Закону) на кінець дня, що передує дню початку тимчасової адміністрації банку або ліквідації банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України „Про банки і банківську діяльність“, у тому числі на суму наданої Фондом приймаючому або перехідному банку фінансової підтримки».

На думку автора клопотання, внаслідок застосування пункту 1 частини першої статті 29 Закону виникла правова колізія у сфері прав кредиторів (вкладників) банку, адже „право кредитора банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб може набути лише за згодою та в порядку делегування такого права від кредиторів до фонду на підставі довіреності або в порядку регресу після фактичного повернення кредитору його вкладу за рахунок коштів фонду ... це право скаржниця не делегувала Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у встановленому законом порядку, внаслідок чого зазначене право було фактично порушене шляхом його привласнення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається

прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, визначеним статтею 55 цього закону.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Собко О.В. щодо невідповідності Конституції України пункту 1 частини першої статті 29 Закону зводиться до висловлення незгоди із законодавчо встановленим порядком відшкодування вкладникам коштів за вкладками та набуттям Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прав кредитора банку, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону.

У конституційній скарзі заявлено клопотання про розгляд її з мотивів суспільного інтересу. Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для визнання розгляду конституційної скарги Собко О.В. доцільним із вказаних мотивів у контексті частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Собко Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 29 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**